

గోవింద.. గోవిందా!

- చెరుకూరి వెంకట్రావు

సాయంత్రం ఐదున్నర. ఆఫీసునుంచి సరాసరి ఇంటికొచ్చి సైకిల్ స్టాండు వేసి కూనిరాగం తీస్తూ హుషారుగా చేతిలోని స్వీటు పేకెట్టుతో ముందు వరండాలోకి వచ్చి...

“పారా...పారా...ఎక్కడున్నావు. త్వరగా రావోయి. ఏమిటి ఆలశ్యం. నీకో శుభవార్త...” అంటూ మళ్ళీ కూనిరాగం తీస్తూ ఇల్లంతా హడావుడి చేసేస్తున్నాడు నలభై అయిదేళ్ళ రామనాథం. భార్య పార్వతి వంటింట్లోంచి వస్తూ...
 “నా పేరు పారా కాదు పార్వతి” అంది.
 “సరేలేవోయ్...తెలుసులే.”
 “ఏమిటటా అంత హడావుడి చేసేస్తున్నారు...”

“నాకు ప్రమోషన్ వచ్చిందోయ్. నేను ఈ రోజు నుంచి ఆఫీసు సూపర్నెంటుని. ఆఫీసంతటికీ నేనే ఇన్‌చార్జిని” అంటూ చేతిలోని స్వీటు పేకెట్టు విప్పి ఇద్దరూ చెరో స్వీటు తీసుకుని-
 “మరి నాకు కంగ్రాట్లు చెప్పక్కర్లేదా?”
 అంటూ రామనాథం పార్వతి మొహంలోకి నవ్వుతూ చూస్తుంటే-
 పార్వతి రామనాథం చెయ్యి పట్టుకుని పరుగులాంటి నడకతో బెడ్‌రూమ్‌లోకి తీసుకునివెళ్లి తలుపు వేసేసి మొగుణ్ణి వాటేసుకుని రెండు బుగ్గలూ ముద్దెట్టుకుని “కంగ్రాట్సులేషన్స్” అంటూ తలుపు తీసుకుని పైకొచ్చేసింది ఎక్కడ పిల్లలు ట్యూషన్ నుంచి వచ్చేస్తారో అనే భయంతో.
 రామనాథం ఈ అనుకోని సంఘటనకు మురిసిపోతూ రెండు బుగ్గలూ ఓ మారు తడుముకున్నాడు.

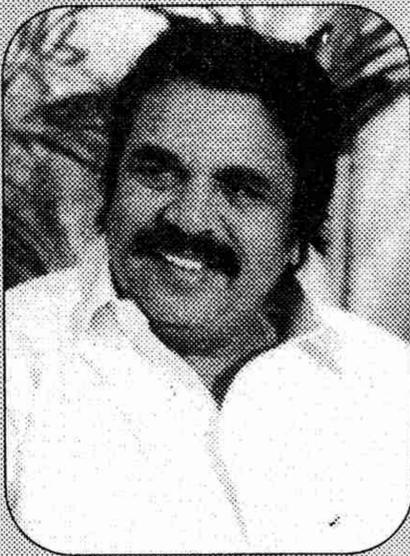
• • •

పార్వతి వంటిల్లు సర్దుకుని వచ్చేసరికి రాత్రి పదయింది. పిల్లలిద్దరూ వాళ్ళ గదిలో నిద్రపోతున్నారు.
 తనూ గదిలోకి వెళ్లి తన మంచంమీద నడుం వాల్చింది.
 రామనాథం తన పక్కమీద పడుకుని ఏదో తెలుగు వారపత్రిక చదువుతున్నాడు.

“ఈ సంతోషంలోనైనా నా మాట వినకపోతారా? బ్రెవేడ్లాం” అనుకుంటూ...
 “ఏవండీ” అంటూ పిల్చింది పార్వతి గోముగా.
 జవాబు లేకపోతే మళ్ళీ “ఏవండోయ్ శ్రీవారు” అంటూ కొంత స్థాయిని పెంచి పిలిచింది.
 “వినిపించిందిలే... ఏమిటట?”
 “నాకో అనుమానం. మీరిప్పుడు ఆఫీసు సూపర్నెంటు అవునా. ఆఫీసు స్టాఫంతా మీ కంట్రోల్లో వుంటారంటున్నారు కదా!”
 “అవునూ..ఏం సందేహమా?”
 “అబ్బా...అది కాదండీ. మీ గెబప్ మార్చుకోవాలి. ముందుగా మీ తెల్లజుట్టుకు డై వేయించుకోవాలి.”
 “అమ్మమ్మమ్మమ్మ...ఎంతకేనే తగుదువే నువ్వు.

కలిసుందాం రా!
అంటున్న దాసరి

దాసరి ఎలా అయినా పెక్కూ లియర్ పెర్సన్ అని ఇండస్ట్రీలో అందరికీ తెల్సిందే. చాలా కారణాలవల్ల ప్రముఖ నిర్మాత, ప్రాత్రిక

యుడు అయిన

రామోజీరావుతో గొడవపడ్డాడు అప్పట్లో దాసరి. అయితే ఇటీవలన ఎందుకో అతనితో కలిసి ఉండాలని కోరికపట్టి తన కూతురి పెళ్ళివంకతో అతనింటికి కూడా వెళ్ళి పీలిచి (సతీసమేతంగా) వచ్చాడు. దాసరి రాజకీయాలు తెలిసేనేమో రామోజీరావు పెళ్ళికి వెళ్ళినలేదు. ఏది ఏమయినా కాంట్రావర్సీకి దూరం ఇతను. అయినా దాసరికి ఇవేవీపట్టవు. అతనికి అవసరం అనుకుంటే ఎంతకయినా తెగించే నేర్పూ ఉన్న వ్యక్తి దాసరి. ఏది ఏమైనా కలిసి వుండటం మంచిదేగా!

బుల్లి టైలానిక్ హీరోయిన్

టైలానిక్ హీరోయిన్ కేట్ వినోబ్ లా గుర్తుంది కదా మీ అందరికీ! ఎలా మర్చిపోతారైంది అంతటి అందాన్ని. మరి 24 ఏళ్ళ ఈమె తల్లి అయింది తెల్సా? ఆమె భర్త 26 సంవత్సరాల జిమ్ థెస్లెటన్ హాలివుడ్ దర్శకుడు. 'తల్లి కావడంకంటే మరో అద్భుతం ఏమంటుంది' అంటూందిమె! నిజమే! కర్ణాటకా చెప్పింది అసలైన హీరోయిన్.

- విరాజి

చుట్టు తిరిగి నీ పాయింటుని అటు నుంచి నరుకొస్తున్నావన్నమాట!

“చూడు పార్వతీ! నువ్వు వంద చెప్పు, వెయ్యి చెప్పు. నా జుట్టుకి మాత్రం రంగు వేయించుకోను గాక వేయించుకోను అంతే. రెండురోజులకోమారు ఈ టాపిక్ తీసుకొచ్చి నన్ను పిచ్చివాణ్ణి చేసేస్తున్నావు గదే! నీకెన్నిమార్లు నచ్చచెప్పనే... జుట్టు తెల్లగా వుంటే పదిమందిలోనూ పెద్దమనిషి తరహాగా వుంటుందనీ, నా మాటకి విలువ వుంటుందనీ... ఆఫీసులో ఏదైనా చిక్కు సమస్యలు వస్తే ఇటు సూపర్నెంటుగానూ, అటు పెద్దవాణ్ణిగానూ ముందు నా సలహా అడుగుతారే. పై ఆఫీసర్లకి పెద్దవాణ్ణిగా, సీనియర్ గా మంచి అభిప్రాయముంటుందే. సమయం వస్తే నాకు వాళ్ళు సహాయం చేస్తారే. మీటింగులకీ, పార్టీలకీ వెళ్ళినా ముందు వరుసలోనే నా సీట్.

ఇక ఊళ్ళోనంటావా! బస్సుల్లో నిలబడి ప్రయాణం చెయ్యక్కర్లేదు. 'రా పెద్దాయనా కూర్చో' అని సీటిస్తారు. రేపను షాపుల్లో క్యూలో గంటలకొద్దీ నిలబడనక్కర్లేదు. 'రా పెద్దాయనా. ముందు నువ్వు తీసుకుపో. ఎప్పుట్నుంచి ఉన్నావో పాపం' అంటూ షాపువాడు పిలుస్తాడు.

ఇన్ని లాభాలున్న నా తెల్లజుట్టుకి రంగేయించుకోమంటావేమిటే ఖర్చు. నీ మతిగానీ చెడి పిచ్చిపట్టిందా కొంపదీసి...”

“అయిందా మీ గోల” అంది పార్వతి విసుగ్గా. “నేనింతా చెప్పి ఆఖరుసారిగా నీకు బ్రెయిన్ వాష్ చేద్దామనుకుంటే నీకిది గోలగా వుందా? ఛీ... ఛీ!”

“అబ్బా నేచెప్పేది కూడా కాస్త వినండి శ్రీవారూ! మన పక్కంటి ఆంజనేయులుగార్ని చూడండి. ఇంక రెండేళ్ల సర్వీసుందని మీరే కదా చెప్పారు. అంటే ఆయన మీకంటే పదకొండేళ్ళు పెద్ద. అయినా ఆయన జుట్టు చూసేరా? ఎంత నల్లగా నిగనిగలాడిపోతుందో! ఎంత హుందాగా ఆఫీసుకేళతారో!

ఆయన భార్య కాంతమ్మగారు ఓరోజు ఏదో మాటల్లో చెప్పారు వాళ్ళాయన చాలా కాలం నుంచీ జుట్టుకి రంగు వేసుకుంటున్నారనీ. 'అన్నయ్యగార్ని కూడా రంగేయించుకోమని చెప్పమనీ నాకు సలహా కూడా ఇచ్చారు. ఆఖరికి మన పనిమనిషి రంగమ్మ

కూడా చెప్పింది బాబుగార్ని రంగేయించుకోమనండని.”

“సరేలే. చాలా టై వంపింది. పడుకో” అంటూ పక్కకి తిరిగి పడుకున్నాడు.

● ● ●
మర్నాడు రామ

నాధం ఆఫీసుకెళ్లి తన పని తను చేసుకుంటుంటే ఆఫీస్ స్టాఫ్ ఒక్కరోక్కరే వచ్చి కంగ్రాట్స్ అంటూ ఆప్యాయంగా చేతులు కలుపుతూ వాళ్ళ వాళ్ళ సీట్లలోకి వెడుతున్నారు.

శంకరం మాత్రం కంగ్రాట్స్ చెప్పి పక్కకి నించున్నాడు.

“ఏం శంకరం! నీ సీటుకి వెళ్ళలేదే!”

“అబ్బే ఏం లేదండీ” అంటూ నసుగుతూ... “మీకో సలహా. మీరు సూపర్నెంటు అయ్యారు. మీ గెటప్ మార్చాలి. జుట్టుకి రంగేయించుకోవాలి. మీరు పొట్టికదా మాస్ వేయాలి. టక్ చేయాలి. అప్పుడు చూడండి సార్...”

“ఊ... సరేలే. నీ సీటుకెళ్లి నీ పని చూసుకో.”

రెండోరోజున కూడా ఇంకో ఇద్దరు ఆఫీసు స్టాఫు అదే సలహా.

రామనాధానికి మతి పోయినట్లనిపించింది.

ఇంట్లో పెళ్ళాం గోల, ఆఫీసులో స్టాఫు గోల, పక్కంటి ఆవిడ, ఆఖరికి ఇంటి పనిమనిషి కూడా అదే గోల.

వీళ్లందరికీ ఎందుకూ నా జుట్టు గొడవ? విసుక్కుంటూ మళ్ళీ ఆలోచించసాగాడు.

ఆఖరికి ఓ నిర్ణయానికి వచ్చి ఏదో మంచికో చెడుకో ఇంతమంది సలహా ఇస్తుంటే జుట్టుకి డై వేయించుకోవడమే ఉత్తమం అనుకున్నాడు.

ఇష్టం లేకపోతే కొన్నాళ్ళ తరువాత మానేస్తే సరి అని కూడా అనుకున్నాడు.

మర్నాడు ఆదివారం. ఆఫీసుకి సెలవు.

తన పర్సినెంట్ సెలూన్ కి వెళ్ళాడు రామనాధం.

ఎవరికో డై వేస్తున్నాడు బార్బరు నరసింహ.

“కూర్చోండి సార్. తర్వాత మీదే” అన్నాడు.

నాతో చనువుకొద్దీ “మీరు కూడా డై వేయించుకోండి సార్. చాలా బాగుంటుంది. మీ లైఫ్ లో ఇది కూడా చూసేయండి సార్.”

‘ఆఖరికి వీడు కూడా నన్ను వదిలేటట్లు లేడు’ మనసులో అనుకుంటూ-

“ఊ...సరే నీ ఇష్టమేకానీ” అంటూ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు అసహనంగా.

● ● ●

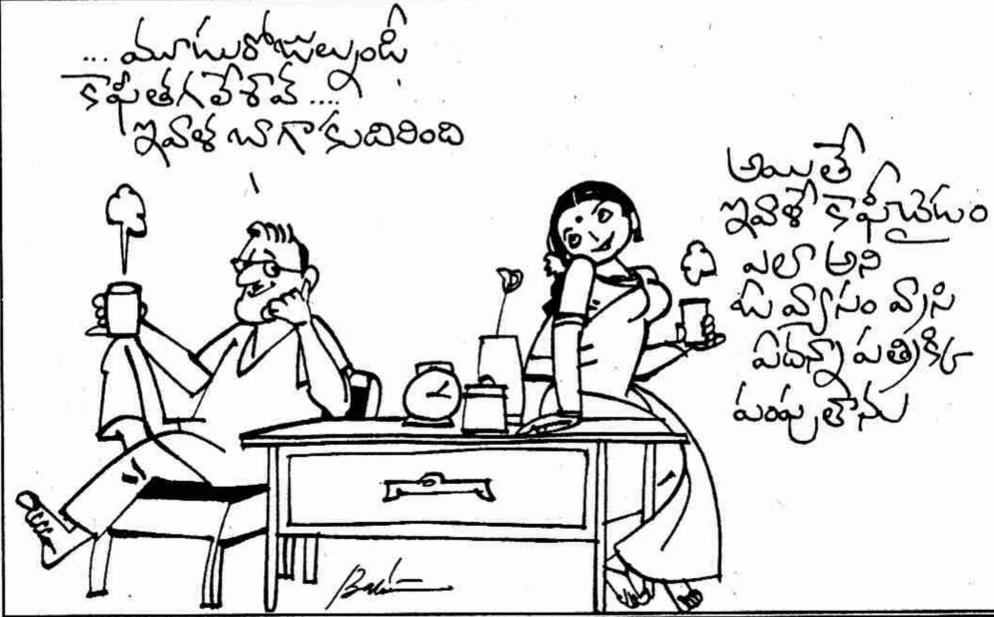
ఇంటికొచ్చి “పార్వతీ...ఎక్కడున్నావోయ్. చూడు ఇప్పటికీ నీ కళ్ళు చల్లబడ్డాయా?” అంటూ శ్రీమతిని పిలిచాడు రామనాధం.

పార్వతి లోపల్పించి వచ్చి మొగుణ్ణి చూసి -

“అబ్బా! ఇప్పుడెంత బాగున్నారండీ. ఎంత నల్లగా వుందండీ మీ జుట్టు? మిమ్మల్ని పోల్చుకోలేక పోయాను సుమండీ” అంటూ “ఏవర్రా పిల్లలూ...ఎవరోచ్చారో చూడండ్రా!”

“ఎవరోచ్చారమ్మా?” అంటూ గదిలో చదువుకుంటున్న ఇద్దరు పిల్లలు పైకొచ్చారు.

“ఇంకెవర్రా మీ నాన్నగారు. ఎలా మారిపోయారో

చూడండ్రా!”

“అవునమ్మా నాన్నగారే. జుట్టుకి రంగేయించుకున్నట్టున్నారు. ఇప్పుడెంత బాగుందో నల్లగా నాన్నగారి జుట్టు” అంటూ మురిసిపోతూ రామనాథాన్ని చుట్టేసారు పిల్లలిద్దరూ!

మర్నాడు ఆఫీసుకి తయారవుతూ జుట్టుకి లైట్ గా నూనె రాసి దువ్వకుని అద్దంలో చూసుకుని తనలో తనే మురిసిపోయాడు. టక్ చేసుకుని పూ వేసుకున్నాడు. మళ్ళీ అద్దంలో వెనక్కి పక్కలకి ఎదురెదురుగా అన్ని కోణాల్లోనూ చూసుకుని ‘ఫైన్’ అని తనలో తనే అనుకుంటూ “పారూ...పారూ” అంటూ గట్టిగా పిలిచాడు గదిలోంచి.

పార్వతి గదిలోకి వచ్చి మొగుడి గెటప్ చూసి ఆశ్చర్యంగా బుగ్గమీద వేలేసుకుని...

“ఇప్పుడు మీరు సూపర్నైటు. యు లుక్ వెరీ స్టార్ట్” అంటూ కాంప్లిమెంట్ ఇచ్చి గదిలోంచి పైకొచ్చేస్తుంటే “ఆగు” అంటూ చెయ్యి పట్టుకుని దగ్గరకు తీసుకుని రెండు బుగ్గలూ ముద్దెట్టుకుని... “నీ కాంప్లిమెంట్ కి నా ధేంక్యు” అంటూ ఇద్దరూ గదిలోంచి పైకొచ్చేసారు.

ఆఫీసు స్టాఫంతా రామనాథాన్ని పొగడలతో ముంచేత్తేసారు. ‘స్టార్ట్ అండ్ యంగ్ సూపర్నైటు’ అంటూ చిన్న బిరుదు కూడా ఇచ్చేసారు.

జవాబుగా రామనాథం పెదాలమీద ఓ చిరునవ్వు. ఇలా ప్రతినెలా రొటీనుగా రంగు వేయించుకుంటూ ఎప్పుడూ ట్రిమ్ గా వుండేవాడు.

ముఖ్యంగా శ్రీమతితో ఏ నసా లేకుండా ఉన్నందుకు హాయిగా, ప్రశాంతంగా రోజులు గడిపేస్తున్నాడు రామనాథం.

ఓరోజు హఠాత్తుగా 103 డిగ్రీల జ్వరంతో ఆఫీసు నుండి ఇంటికొచ్చాడు.

రెండురోజులైనా జ్వరం తగ్గలేదు. డాక్టరుకి చూపిస్తే పరీక్షచేసి టైఫాయిడ్ జ్వరమన్నాడు. తగ్గడానికి కొంత టైం పడుతుందన్నాడు.

ఇంజెక్షను ఇచ్చి మందులు రాసిచ్చాడు. ఇరవై రోజులు అవస్థలు పడ్డాడు. జ్వరం తగ్గ ముఖం పట్టింది. మామూలు మనిషయ్యేసరికి ఇంకో పదిరోజులు పట్టింది.

ఓరోజు అద్దంలో చూసుకున్నాడు రామనాథం. మూర్ఖ పోయినంత పనయింది. తేరుకుని “పార్వతీ” అంటూ అరిచాడు.

అతని అరుపుకి హడిలిపోయి ఏమయిందో అనుకుని పార్వతి గదిలోకి వెళ్లి చూస్తే...

“నా జుట్టు...నా జుట్టు ఇదేమిటి ఇన్ని రంగులు...తెలుపు, నలుపు, రాగి టెక్నికలర్ గా తయారయ్యిందీ” అంటూ శూన్యంలోకి పిచ్చివా

డిలా చూస్తూ జుట్టు పీకేసుకుంటూ గదంతా తిరిగేస్తున్నాడు రామనాథం.

చింతనిప్పుల్లాంటి కళ్లతో భార్య కళ్లలోకి సూటిగా చూస్తూ-

“చూసావే నా జుట్టు. తినేసేవుగదే రంగు వేయించుకోమనీ. ఇప్పుడెన్ని రంగులో...బాగుంది కదూ. ఇలా ఆఫీసుకెలా వెళ్ళేదే? నా ఖర్మ...నా ఖర్మ” అంటూ మంచం మీద కూలబడ్డాడు రామనాథం.

“ఏమండీ మీరు జబ్బుపడ్డ మూలాన టైముకి రీటచ్ చేయించలేక పోయారు. రంగు ఫేడైపోయింది. మళ్ళీ డై వేయించుకుంటే ప్రాబ్లమ్ లేదు” అంటూ భయం భయంగా మొగుడికి నచ్చచెప్పచూసింది పార్వతి.

కోపం పట్టలేక మంచంమీదున్నవాడల్లా ఒక్క మారు క్రింది కురికి భార్య దగ్గరకొచ్చి-

“ఏమిటే అంటున్నావు? మళ్ళీ రంగేయించుకోవాలా? ప్రాబ్లం సాల్యయిపోతుందా? ఛీ...ముందు నువ్వు అవతలికి పో. ఊ...గెటవుట్” అంటూ రామనాథం ఒక్క కేక వేసేటప్పటికి...

పార్వతి ఏం మాట్లాడకుండా గదిలోంచి బయటకు వచ్చేసింది విచారంగా.

ఆ రోజు భోజనంలేదు. తన ఇష్టదైవం వెంకటేశ్వర స్వామిని తల్చుకుంటూ పడుకున్నాడు రామనాథం. కాసేపటికి నిద్ర పట్టేసింది.

నిద్రలో కల. కలలో స్వామి దర్శనం.

“నాయనా రామనాథం! నీ సమస్య నాకర్థమైంది. ఇది నీ స్వయంకృతాపరాధం. అజ్ఞానంలో పడి అశాంతిని తెచ్చుకున్నావు. నీ వయస్సునుబట్టి జుట్టు తెల్లబడడం స్వభావికం. అది నీ పెద్దరికానికి చిహ్నం. నీవు నా కొండకొచ్చి తలనీలాలర్పించి నన్ను దర్శించుకో. నీకు శుభం కలుగుతుంది.”

“స్వామీ! ఇంతకీ నా జుట్టుకి ఏ రంగు ప్రసాదిస్తావు? తెలుపా, నలుపా, రాగిరంగా” అంటూ అడిగాడు రామనాథం అమాయకంగా.

“మూర్ఖుడా! ఇంకా నీకీ రంగుల వ్యామోహం పోలేనట్టుంది...నేనింత చెప్పినా... నీ ఖర్మ” అంటూ మాయమైపోయాడు ఆ సప్తగిరిమడు.

“స్వామీ... స్వామీ... క్షమించుస్వామీ” అంటూ తను తిరుపతి వెళుతున్నట్లు ఓ కాగితం మీద రాసి బల్లమీద పెట్టి బస్టాండుకి బయలుదేరాడు రామనాథం.

తెక్కో పూర్

“ఏరా రామూ.. 20 తెక్కలు చెయ్యమంటే పది తెక్కలే చేసావే?” ప్రశ్నించాడు టీచర్.

“మా నాన్న తెక్కల్లో పూర్ సార్! ఆండు కని.”

“మరి మొన్న అన్ని తెక్కలు కరెక్టుగానే చేసావు కదా?!”

“ఆరోజు మానాన్న కేంప్ కెళ్లారని అన్నీ నేనే చేసాను సార్” చెప్పాడు రాము.

చుట్టాలు

స్వీట్ షాప్ కెళ్లిన పింకీ-

“మొన్న మీదగ్గరకొన్న స్వీట్స్ కేజీ ఇమ్ముంది మా అమ్మ” అంటూ డబ్బులిచ్చింది.

“అంత బాగున్నాయా స్వీట్స్?!” ఆసక్తితో అడిగాడు షాప్ ఓనర్.

“ఏమోనండీ! వారం రోజుల నుంచి ఉన్న చుట్టాలు అవి తిని నాళ్ల ఊరు వెళ్లిపోయార్టూ. మళ్ళీ నిన్న ఇంకొంతమంది వచ్చారు- అండు కని..” సమాధానం ఇచ్చింది పింకీ.

- తరిగొప్పుల విల్లెన్ మూర్తి (హైదరాబాద్)

చూస్తున్నా

“నీతోపాటు చదువుతున్న మన ఎదురింటి వాళ్ళమ్మాయి కృష్ణవేణిని చూశావుట్రా చక్కగా చదివి ఫస్టుక్లాసులో పాసయ్యింది” తన కొడుకుతో అన్నాడు తండ్రి.

“రోజూ ఆ కృష్ణవేణిని చూస్తుండబట్టే కదా నేను ఫెయిలయ్యింది” తండ్రితో చెప్పాడు వంశీ.

- చందూ వంశీ (ప్రాద్దులూరు)

